

**RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK**

**Xe KAMER**

**A R R E S T**

**nr. 225.322 van 4 november 2013  
in de zaak A. 209.568/X-15.552.**

In zake :       1. de VZW RED DE ERPE- EN SIESEGEMKOUTER  
                  2. Hendrik STRYPENS  
                  3. Peter VAN GEEM  
                  bijgestaan en vertegenwoordigd door  
                  advocaat Jo Goethals  
                  kantoor houdend te 8800 Roeselare  
                  Kwadestraat 151 B/41  
                  bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

het VLAAMSE GEWEST  
bijgestaan en vertegenwoordigd door  
advocaat Paul Aerts  
kantoor houdend te 9000 Gent  
Coupure 5  
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkommende partij :

de STAD AALST  
bijgestaan en vertegenwoordigd door  
advocaten Dirk Van Heuven en Roel Meeus  
kantoor houdend te 2600 Antwerpen  
Cogels-Osylei 61  
bij wie woonplaats wordt gekozen

---

*I. Voorwerp van de vordering*

1.               De vordering, ingesteld op 25 juli 2013, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van de Vlaamse regering van 3 mei 2013 houdende de definitieve vaststelling van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan “Afbakening regionaalstedelijk gebied Aalst – deelplan 4 – Gemengd Regionaal Bedrijventerrein Siezegemkouter (wijziging)”.

## *II. Verloop van de rechtspleging*

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Frans De Buel heeft een verslag opgesteld.

Met toepassing van artikel 90, § 1, vierde lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, is de zaak verwezen naar een kamer met drie leden.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 11 oktober 2013.

Staatsraad Stephan De Taeye heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Jo Goethals, die verschijnt voor de verzoekende partijen, advocaat Inneke Bockstaele, die *loco* advocaat Paul Aerts verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Gertie De Fraeye, die *loco* advocaten Dirk Van Heuven en Roel Meeus verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Frans De Buel heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

## *III. Tussenkomst*

3. Met een op 11 september 2013 ter post aangetekend verzoekschrift vraagt de stad Aalst om in het geding te mogen tussenkomen.

Er is grond om dat verzoek in te willigen, wat betreft het administratief kort geding.

#### *IV. Feiten*

4.1. Blijkens de toelichtingsnota bij het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan “Afbakening regionaalstedelijk gebied Aalst – deelplan 4 – Gemengd Regionaal Bedrijventerrein Siezegemkouter (wijziging)” (hierna: GRUP), is de reden tot opmaak van een wijziging van voornoemd deelplan 4 de volgende:

“Voorliggend gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan (RUP) voor Siezegemkouter is een gedeeltelijke herziening van het gewestelijk RUP ‘afbakening van het regionaal stedelijk gebied Aalst, deelplan 4 Gemengd regionaal bedrijventerrein Siezegemkouter’, dat op 10 juli 2003 door de Vlaamse Regering werd goedgekeurd. Dat deelplan omvatte een gemengd regionaal bedrijventerrein en een stedelijk woongebied langs de N9 in het noorden. Daarnaast waren er overdrukken en buffers voorzien om het bedrijventerrein te integreren in het landschap.

Parallel aan de ontwikkeling van het bedrijventerrein Siezegemkouter werd door de stad Aalst een locatie gezocht voor de inplanting van een crematorium. In eerste instantie werd daarvoor een locatie voorzien nabij het stedelijk ziekenhuis (gelegen aan de oostkant van de R41-Siesegemlaan). Dit gebied werd mee opgenomen in het gemeentelijk RUP ‘Parkgebied met grootschalige functies Aalst-West’. De deputatie heeft de locatie voor het crematorium uitgesloten uit de goedkeuring van het RUP [...].

Na de lokale verkiezingen in 2007 werd binnen de stad Aalst, mede onder impuls van de gouverneur van de Provincie Oost-Vlaanderen, een overeenkomst gesloten over verschillende strategische gebieden. In dit zogenaamde ‘31 - decemberakkoord’ (2007) werd onder meer beslist om:

‘rekening houdend met het voortraject en de gemaakte afspraak om het crematorium niet te voorzien op Hoezekouter (RUP Aalst-West), wordt nu beslist het crematorium een plaats te geven op Siezegemkouter. Op basis van de gemaakte afspraken is dit de meest geschikte locatie, zowel vanuit het oogpunt van mobiliteit als vanuit de ruimtelijke inpassing. Dit vergt een herziening van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan’.

De Vlaamse Regering, met name de ministers bevoegd voor Ruimtelijke Ordening en Economie hebben toen hun medewerking toegezegd aan de realisatie van het akkoord. In die periode werd dit gebied geselecteerd en gesubsidieerd als een strategisch project in uitvoering van het RSV en werden middelen door het Agentschap Ondernemen ter beschikking gesteld om het bedrijventerrein op een kwaliteitsvolle manier te ontwikkelen. Kern

van die onderzoeken was de opmaak van een masterplan door het bureau Secchi en Vigano. Op 16 maart 2010 werden in een nieuw bestuursakkoord beslist over de krachtlijnen uit het masterplan. De gemeenteraad vestigde haar akkoord op 8 juli 2010. Bepaalde inrichtingsprincipes van het masterplan zijn niet uitvoerbaar binnen de huidige stedenbouwkundige voorschriften en begrenzingen van het geldende RUP.

Voorliggende planwijziging maakt aldus de bouw van een crematorium op deze site mogelijk, verankert inrichtingsprincipes vanuit het masterplan teneinde een meer kwaliteitsvol en duurzaam bedrijventerrein te kunnen ontwikkelen en corrigeert enkele details van het plan van 2003. Met name de inpassing van de activiteiten in het landschap worden daarmee verzekerd.

Naar aanleiding van de goedkeuring van de MERscreening door de dienst MER op 29 november 2011, wordt ervoor geopteerd de basisbestemmingen van het gewestelijk RUP uit 2003, met name ‘gemengd regionaal bedrijventerrein Siezegemkouter’ (4.1) en ‘stedelijk woongebied langs de N9’ (4.2), ongewijzigd te behouden. De begrenzing van de overdrukken (groenelement, bouwvrije strook en de buffers) worden gewijzigd in functie van een meer kwalitatieve inrichting van het gebied.

Voor de realisatie van het crematorium wordt een deel van ongeveer 5 ha van het oorspronkelijke bedrijventerrein herbestemd naar een zone van openbaar nut. De bestemming is gespecificeerd zodat enkel de realisatie van een crematorium is toegelaten. De bepalingen rond de ontsluiting van het gebied blijven van toepassing. Teneinde echter een snelle realisatie van de ontsluiting van het crematorium mogelijk te maken én de (verplaatsing van de) aansluiting op de Siesegemlaan wordt in dit plan tevens een gebied voor de aanleg voor verkeers- en vervoersinfrastructuur voorzien.”

4.2. In de rubriek “5. Aftoetsing plan-MER-plicht van rechtswege” stelt de voornoemde screeningsnota, onder meer, het volgende:

“Voorliggend onderzoek tot m.e.r. gebeurt in het kader van een nieuw RUP dat het bestaande RUP noch herzielt, noch wijzigt, noch in de plaats treedt van dit RUP, maar dit oorspronkelijke RUP detailleert/verfijnt; deze verfijning betreft niet de eigenlijke bestemming tot bedrijventerrein, maar wel enkele kleinere wijzigingen die het functioneren van het terrein moeten vergemakkelijken, en die mogelijkheden voor water- en visuele buffering, langzaam verkeer, etc... toelaten.  
[...]

Het planologische toetsingskader voor de vergunningsaanvraag voor de inrichting van het bedrijventerrein zal huidig gewestelijk RUP blijven, dat aan de hand van het nieuwe RUP enerzijds een overdruk zal bevatten die de inplanting van een crematorium mogelijk maakt en anderzijds een aantal verfijningen zal bevatten aan de bestaande overdrukken en stedenbouwkundige voorschriften. Dit alles onderbouwd op basis van de uitgewerkte inrichtingsvisie.

Deze detailleringen van het vigerend gewestelijk RUP ‘Afbakening regionaalstedelijk gebied Aalst – deelplan gemengd regionaal

bedrijventerrein Siezegemkouter', vormgegeven in een nieuw RUP, zullen beperkt zijn. De grootste planologische wijzigingen gaan over de omzetting naar een zone voor gemeenschaps- en openbare nutsvoorziening voor het crematorium, ontsluitingen, ruimte voor langzaam verkeer en noodtoegangen, integraal waterbeleid, bufferzones en de Siezegembeekvallei als structurerend groenelement, specifieke gebiedsaanduiding in overdruk voor de inplanting van windturbines. Deze elementen zijn niet gecatalogeerd onder bijlage I en II van het uitvoeringsbesluit.

[...]

Dit nieuwe RUP handelt dus niet over het bedrijventerrein zelf en vormt geen kader voor de industrieontwikkeling van meer dan 50 ha (bijlage II); deze bestemming was al vastgesteld in het oorspronkelijk opgemaakte RUP. Voorgesteld nieuw plan wordt als kleine wijziging beschouwd van het oorspronkelijk RUP (2003), dat behouden blijft als juridisch kader."

Gesteld wordt verder dat "[d]e opmaak van een plan-MER van rechtswege [...] niet noodzakelijk [wordt] geacht gezien de verfijningen van het bestaand RUP geen kader vormen voor een project van bijlage 1 of 2 van het uitvoeringsbesluit en gezien de opmaak van een passende beoordeling niet nodig is". Onder de rubriek "8. Algemene conclusie effectenbespreking" wordt in de screeningsnota tot het besluit gekomen dat "[g]ezien het RUP [...] [n]iet van rechtswege plan-MER-plichtig is; [en] geen aanzienlijke milieueffecten teweeg brengt, mits toepassing van de maatregelen vernoemd in hoofdstuk 6 kan geoordeeld worden dat de opmaak van een plan-MER redelijkerwijze dan ook geen bijkomende informatie kan opleveren".

4.3. Op basis van de overeenkomstig artikel 4.2.3, § 3, van het decreet van 5 april 1995 'houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid' (hierna: DABM) door de initiatiefnemer gedane analyse, waarin de redenen zijn vervat waarom geen plan-milieueffectenrapport (hierna: plan-MER) moet worden opgemaakt, concludeert de dienst Mer dat "het voorgenomen plan geen aanleiding geeft tot aanzienlijke milieugevolgen en dat de opmaak van een plan-MER niet nodig is, indien de bufferzones, die de effecten van het bedrijventerrein moeten bufferen, voorzien worden binnen de perimeter van het onderliggend bedrijventerrein (en niet als een zone *non aedificandi* in het onderliggend woongebied)".

4.4. Op 23 april 2012 wordt over het voorontwerp van GRUP een plenaire vergadering gehouden.

4.5. Op 8 juni 2012 stelt de Vlaamse regering het ontwerp-GRUP voorlopig vast.

4.6. Tijdens het omtrent het ontwerp-GRUP van 3 augustus 2012 tot en met 1 oktober 2012 gehouden openbaar onderzoek, dienen onder meer de eerste verzoekende partij en derde verzoeker een bezwaar in.

4.7. Op 3 mei 2013 stelt de Vlaamse regering het GRUP definitief vast.

Dit is het bestreden besluit.

#### *V. Ontvankelijkheid van de vordering*

5.1. De tussenkommende partij betwist in haar verzoekschrift tot tussenkomst de ontvankelijkheid van de vordering wat het belang van de verzoekende partijen betreft. De verwerende partij werpt in haar nota op dat de vordering enkel ontvankelijk is in zoverre artikel 9 van de stedenbouwkundige voorschriften van het GRUP wordt aangevochten.

5.2. Er bestaat vooralsnog geen noodzaak om over de opgeworpen excepties uitspraak te doen. Een onderzoek van en een uitspraak over deze excepties dringen zich immers slechts op indien zou blijken dat de grondvoorwaarden voor schorsing vervuld zijn, hetgeen te dezen, zoals hierna zal blijken, niet het geval is.

#### *VI. Onderzoek van de vordering*

6. Overeenkomstig artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging

worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

*Moeilijk te herstellen ernstig nadeel*

*Het aangevoerde moeilijk te herstellen ernstig nadeel*

7.1. De eerste verzoekende partij voert aan dat zij zich tot doel heeft gesteld om “de Siesegemkouter” te vrijwaren en dit voor wat betreft de luchtkwaliteit, de natuurwaarden en de algemene ruimtelijke ordening. Gelet op het feit dat de realisatie van het crematorium urgent heet te zijn, ziet de eerste verzoekende partij het gebied dat zij statutair wenst beschermd te zien, bij gebrek aan een schorsing, onherroepelijk aangetast worden. Het lijdt volgens deze partij geen twijfel dat eens de vergunningen op basis van het GRUP zullen worden afgeleverd, onmiddellijk het nodige zal worden gedaan om effectief tot de bouwwerken over te gaan, hetgeen meteen een operationele werking zal impliceren. Deze werken zullen luchtvervuiling met zich meebrengen en het plangebied onherroepelijk aantasten. Immers zou het herstel in de oorspronkelijke toestand alleen maar mogelijk zijn na het voeren van dure procedures, waarbij de volledige restauratie naar de huidige kwaliteit onmogelijk lijkt.

Volgens de rechtspraak van de Raad van State moet een verzoekende partij slechts die bouwwerken dulden (en *a fortiori* die plannen die een basis vormen voor dergelijke werken) die verricht worden ingevolge een wettige stedenbouwkundige vergunning. Bovendien wees de Raad van State er op dat, zelfs al zou dit onwettig bouwwerk naderhand, middels een herstellvordering, worden afgebroken, het moeilijk is om het herstel in de oorspronkelijk staat te verkrijgen.

7.2. Tweede verzoeker voert aan langs de Gentsesteenweg te wonen. Uit de door hem als bijlage gevoegde luchtfoto en kaart, moet blijken dat zijn

woning uitzicht heeft op de projectzone. Hij betoogt in de windrichting van het geplande crematorium te wonen, wat concreet betekent dat de rook in de richting van zijn woning zal waaien. Bovendien wordt door het GRUP het plaatsen van windmolens mogelijk, met de bijhorende slagschaduw en geruis. Ten slotte is er nog de bijkomende verkeersdruk ingevolge de exploitatie van het crematorium. Ook staat op blz. 30-32 van de toelichtingsnota te lezen dat de veiligheidsrisico's niet onbestaande zijn. De aard en omvang van de geplande bedrijvigheid brengt, gelet op de rechtspraak van de Raad van State, *ipso facto* met zich mee dat een moeilijk te herstellen ernstig nadeel door het GRUP wordt veroorzaakt. Tweede verzoeker wijst er ook op dat door de uitbating van het crematorium bijkomend verkeer langs zijn woning zal passeren. Bovendien betreffen het steeds start- en stopbewegingen, die sowieso al veel hinderlijker zijn. De nadelen vinden hun rechtstreekse oorsprong in het bestreden GRUP, dat de rechtsgrond vormt voor de later nog te verlenen vergunningen. Door de windmolens en het crematorium zal de leefkwaliteit van tweede verzoeker nog verslechteren in vergelijking tot het al geplande bedrijventerrein.

7.3. Derde verzoeker betoogt landbouwer te zijn en planten te kweken. In de projectzone waar het crematorium wordt voorzien, heeft hij 13.520 m<sup>2</sup> extreem goede cultuurgrond in eigendom. De kwaliteit van de grond is zeer belangrijk voor de opkweek van beuk. De grondsamenstelling moet goed zijn en ook de watervoering moet passend zijn. De kwestieuze akker voldoet aan die vereisten, gelet op het feit dat de akker glooiend is. Bovendien wordt voor de kwestieuze akker samen met het bestreden besluit ook een onteigeningsmachtiging voorzien, die bovendien hoogdringend heet te zijn. Er wordt in het bestreden besluit ook expliciet aangegeven dat de vroegere onteigeningsbeslissing door het GRUP is komen te vervallen, zodat de situatie van derde verzoeker dient te worden vergeleken met de situatie waarbij er geen onteigening op zijn perceel rust. Het is evident dat de uitwerking van het plan in hoofde van derde verzoeker een moeilijk te herstellen ernstig nadeel met zich meebrengt. Een areaal van 13.520 m<sup>2</sup> plantage is niet onbelangrijk in het geheel van zijn bedrijf, temeer daar het een mooi, groot, aaneengesloten stuk betreft, dat

niet is versnipperd en – het weze herhaald – van opperbeste kwaliteit is, zodat het een uitzonderlijk perceel van zijn bedrijf uitmaakt.

### *Beoordeling*

7.4. Luidens artikel 17, § 3, vierde lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State bevat de vordering tot schorsing een uiteenzetting van de middelen en de feiten die volgens de indiener ervan het bevelen van de schorsing rechtvaardigen. Artikel 8, eerste lid, 3°, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State, bepaalt dat het enig verzoekschrift “een uiteenzetting [bevat] van de feiten die van aard zijn aan te tonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte de verzoekende partij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, waarbij alle stukken worden gevoegd die het risico op dergelijk nadeel aantonen”.

Uit deze bepalingen volgt dat de verzoekende partijen in hun verzoekschrift duidelijk en concreet moeten aangeven waarin precies het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is gelegen dat zij ingevolge de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit ondergaan of dreigen te ondergaan. De verzoekende partijen mogen zich daarbij niet beperken tot vaagheden en algemeenheden, maar dienen integendeel zeer concrete en precieze gegevens aan te brengen waaruit blijkt dat zij persoonlijk een moeilijk te herstellen ernstig nadeel ondergaan of dreigen te ondergaan.

Het moet voor de Raad van State immers mogelijk zijn met voldoende precisie in te schatten of er al dan niet een moeilijk te herstellen ernstig nadeel voorhanden is, en het moet voor de verwerende partij mogelijk zijn zich tegen de door de verzoekende partijen aangevoerde feiten en argumenten te verdedigen.

De verzoekende partijen moet gegevens aanvoeren die, enerzijds, wijzen op de ernst van het nadeel dat zij ondergaan of kunnen

ondergaan, hetgeen betekent dat zij aanduidingen zullen moeten geven omtrent de aard en de omvang van het te verwachten nadeel en, anderzijds, wijzen op de moeilijke herstelbaarheid van het nadeel.

Bij het beoordelen van deze schorsingsvoorwaarde kan alleen rekening worden gehouden met wat ter zake in het verzoekschrift is aangevoerd en met de bij dat verzoekschrift gevoegde stukken.

7.5. De eerste verzoekende partij toont met haar betoog niet op afdoende concrete wijze aan dat haar doel, bestaande uit “het vrijwaren en het instandhouden en het bevorderen van het leefmilieu en van de landbouw in en in de nabijheid van de van de Siesegemkouter te Aalst en Erpe-Mere” op ernstige wijze dreigt te worden geschaad. Dit klemmt nog meer, nu deze partij in het geheel voorbijgaat aan het feit dat het bestreden GRUP slechts een klein gedeelte van een beduidend groter gebied, dat door een eerder vastgesteld GRUP bestemd werd tot regionaal bedrijventerrein, herbestemt tot “gebied voor gemeenschaps- en openbare nutsvoorzieningen – crematorium Aalst”. Meer bepaald bedraagt het gehele bedrijventerrein meer dan 50ha en bedraagt het kwestieuze gebied ca. 5ha, waarvan “maximum 3ha van de oppervlakte van dit gebied mag worden ingenomen voor de werking van het crematorium, zijnde de bebouwing, installaties, parkeerruimte, asweide of verstrooiingsruimte. De rest van het gebied, met inbegrip van de toegangsweg, wordt ingericht als een park” (artikel 8, § 2, van de stedenbouwkundige voorschriften). De eerste verzoekende partij maakt dan ook geenszins aannemelijk dat de in het bestreden GRUP voorziene herbestemming, op zich beschouwd, een “onherroepelijke aantasting” inhoudt van “het gebied dat zij statutair wenst beschermd te zien”.

7.6. Tweede verzoeker maakt niet aannemelijk vanuit zijn woning een uitzicht op het crematorium te hebben. De door hem bijgebrachte luchtfoto en kaart overtuigen daartoe alvast niet. Wat de voorgehouden “rookhinder” betreft, beperkt tweede verzoeker zich tot de loutere bewering dat de rook van het crematorium in de richting van zijn woning zal waaien, wat evenmin overtuigt om een moeilijk te herstellen ernstig nadeel in zijn hoofd aan te nemen.

Overtuigt daartoe evenmin, het niet nader geconcretiseerde betoog van tweede verzoeker dat het GRUP het plaatsen van windmolens met bijhorende slagschaduw en geruis mogelijk maakt, wat, samen met het crematorium, zijn leefkwaliteit “dus nog [zal] verslechteren [...] tot het al geplande bedrijventerrein” en zijn latere betoog dat “op blz. 30-32 van de toelichtingsnota [ook] te lezen [staat] dat de veiligheidsrisico’s niet onbestaande zijn”. Hetzelfde geldt voor het betoog van deze verzoeker dat de exploitatie van het crematorium “bijkomende verkeersdrukten” zal veroorzaken, dat het bijkomende verkeer langs zijn woning zal passeren en dat het “[b]ovendien [...] steeds start- en stop bewegingen [betreft] die sowieso al veel hinderlijker zijn”, vooral nu de tussenkomen partij terecht lijkt op te merken dat “het crematorium [zal] ontsloten worden via de Siesegemlaan en niet via de Gentsesteenweg”, waar tweede verzoeker woont, dat “[d]e ontsluiting naar de E40 [...] ook niet [loopt] via de Gentsesteenweg” en dat het verkeer van en naar het crematorium niet interfereert met het spitsverkeer, “gezien de uren van de uitvaartplechtigheden in het crematorium”. De vaststelling van deze verzoeker dat “[d]e aard en omvang van de geplande bedrijvigheid”, “*ipso facto*” een moeilijk te herstellen ernstig nadeel met zich meebrengt, kan evenmin bijgetreden worden.

7.7. De door derde verzoeker aangevoerde omstandigheid dat hij in de projectzone waar het crematorium wordt voorzien “13.520 m<sup>2</sup> extreem goede cultuurgrond in eigendom” bezit, volstaat op zich niet om een moeilijk te herstellen ernstig nadeel in zijn hoofde aannemelijk te maken. Zijn loutere betoog dat “[e]en areaal van 13.520 m<sup>2</sup> plantage [...] niet onbelangrijk [is] in het geheel van zijn bedrijf, te meer daar het een mooi groot aaneengesloten stuk betreft dat niet is versnipperd, en [...], van opperbeste kwaliteit is, hetgeen het een uitzonderlijk perceel in zijn bedrijf maakt”, volstaat daartoe evenmin nu hij over dat bedrijf geen gegevens en stukken meedeelt die toelaten de weerslag na te gaan van het verdwijnen van deze plantage op de exploitatie en het exploitatieresultaat van het bedrijf.

In zoverre derde verzoeker de voorgenomen onteigening van zijn grond als een moeilijk te herstellen ernstig nadeel aanvoert, vindt dit nadeel

overigens haar rechtstreekse oorzaak niet in het aangevochten besluit, maar in de onteigening van de betrokken cultuurgrond. Derde verzoeker zal daarbij pas uit zijn eigendom worden ontzet wanneer de vrederechter de onteigening zal hebben toegestaan. De vrederechter kan die onteigening pas uitspreken en de provisionele vergoeding slechts bepalen nadat hij het aangevochten besluit zowel op zijn interne als op zijn externe wettigheid heeft getoetst. Derde verzoeker zal de wettigheidsbezwaren die hij thans aanvoert, nog kunnen doen gelden voor de vrederechter. Deze zal er uitspraak moeten over doen en, indien zij gegrond worden bevonden, zal het risico van het verlies van zijn eigendom alsnog afgewend kunnen worden. De dreiging van het verlies van de betrokken eigendom heeft geen moeilijk te herstellen ernstig karakter in de zin van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

8. Hieruit volgt dat niet voldaan is aan één van de bij artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te kunnen bevelen.

Die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

## **BESLISSING**

**1. Het verzoek van de stad Aalst tot tussenkomst in het administratief kort geding wordt ingewilligd.**

**2. De Raad van State verwerpt de vordering.**

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van vier november 2013, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

|                   |                  |
|-------------------|------------------|
| Johan Lust,       | kamervoorzitter, |
| Pierre Lefranc,   | staatsraad,      |
| Stephan De Taeye, | staatsraad,      |
| bijgestaan door   |                  |
| Silvan De Clercq, | griffier.        |

**De griffier**

**De voorzitter**

**Silvan De Clercq**

**Johan Lust**